

Zoraki Nisyan

– Dalim · 23 Ocak 2023

Taştım da içimde bir deniz gibi,
Ağlara tutulmuş satılmışım ben.
Sahilde çiğnenen bir çakıl gibi,
Dingin bir yüzeeye atılmışım ben.

Kendimden uzağa kaçan yoz idim,
Sınırları aşmış bozuk doz idim,
İçine kurt girmiş çürük koz idim,
Ateşler üstüne çatılmışım ben.

Dert, keder başıma çorabın ördü,
Ayrılık ve hasret yıllarca sürdü,
İnsanlar içinde hep beni gördü,
Şimdide çöllerde itilmişim ben.

Yanmış da yüreğim küle dönmüşüm,
Dostlardan uzakta yele dönmüşüm,
Baş kalbi tanımaz ele dönmüşüm,
Zoraki nisyanla[1] ütölmüşüm ben.

Özbekoğu pişman hem de bin naçar,
Aynaya bir baksa kendinden kaçır,

Mevla'm kullarına kapılar açar,
Hakka giden yola katılmışım ben.

21.04.2022

Durmuş Ali ÖZBEK

[1] nisyan: unutmak, ertelemek, bilerek veya bilmeden terk etmek